

- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 4 marca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Malmö – Szwecja) – A / Migrationsverket

(Sprawa C-193/13) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Kontrole graniczne, azyl i imigracja – Konwencja wykonawcza do układu z Schengen – Dokonanie sprawdzenia w Systemie Informacyjnym Schengen (SIS) w trakcie rozpatrywania wniosku złożonego przez obywatela państwa trzeciego, wobec którego dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu – Artykuł 25 ust. 1 – Kodeks graniczny Schengen – Warunki wjazdu obywateli państw trzecich – Artykuł 6 ust. 1 i 5 – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 7 i art. 24 ust. 2 – Odmowa przedłużenia ważności dokumentu pobytowego dla celów łączenia rodzin z powodu braku ustalenia tożsamości wnioskodawcy w sposób pewny]

(2021/C 163/03)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Malmö

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

Strona przeciwna: Migrationsverket

Sentencja

Artykuł 25 ust. 1 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec i Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen (Luksemburg) w dniu 19 czerwca 1990 r., która weszła w życie w dniu 26 marca 1995 r., zmienionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 265/2010 z dnia 25 marca 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które zezwala na wydanie, przedłużenie ważności lub odnowienie dokumentu pobytowego dla celów łączenia rodzin, wnioskowanego na terytorium tego państwa członkowskiego przez obywatela państwa trzeciego, wobec którego dokonano wpisu do celów odmowy wjazdu na obszar Schengen i którego tożsamości nie dało się ustalić za pomocą ważnego dokumentu podróży, jeżeli interesy państwa członkowskiego, które dokonało wpisu i którego opinii uprzednio zasięgnięto, zostały wzięte pod uwagę oraz jeżeli dokument pobytowy został wydany, odnowiony lub jego ważność została przedłużona jedynie z „ważnych powodów” w rozumieniu tego postanowienia.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen), a w szczególności jego art. 6 ust. 1 lit. a), należy interpretować w ten sposób, że nie ma on zastosowania do obywatela państwa trzeciego znajdującego się w takiej sytuacji.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.